

nytter finansministeren ikke lejligheden til at sikre, at mennesker ikke falder ud af sygedagpengesystemet, før de er sikret et andet sted, hvor de kan videreføre deres liv på et sikkert forsørgelsesgrundlag? Og det er ikke kontanthjælp, for kontanthjælp er en midlertidig ydelse, og kontanthjælpen har et kontanthjælpsloft, som har sine ganske betragtelige urimeligheder i sig. Det er det, der er min pointe.

Hvorfor vil finansministeren ikke lovgive om det, som han selv siger bør være løsningen, nemlig at hvis ikke folk kan gå på arbejde, hvis folk er syge, skal de have førtidspension, og jeg kunne føje til fleksjob eller revalidering? Finansministeren tror, han har løst sit problem for 5.000, men det er sådan set kun 400-600, det er løst for. Hvornår skal vi have næste omgang, så vi her kan se, at man gør lidt ved fattigdommen? For det er sådan set ikke det, man har gjort endnu.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at hvis man på grund af vedvarende sygdom, fysisk eller psykisk, vurderes til aldrig at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, ja, så er det i virkeligheden, at vi har førtidspensionssystemet til at samle op. Der er det jo, vi har sagt, at hvis man vurderer: Du kommer aldrig tilbage på arbejdsmarkedet, det tror vi desværre ikke kan lade sig gøre, så har man et førtidspensionssystem, som vi har vedtaget i fællesskab.

Kl. 16.15

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Man kan have en lang diskussion omkring vismændene og de forskellige beregninger, og hvorvidt en længere levetid fører til flere sygdomsforløb, og hvad ved jeg. De forudsætninger er jeg helt med på at man kan diskutere helt åbent, men man kan vel dårligt diskutere det forhold, at en øget velstand fører til en øget efterspørgsel efter offentlige ydelser, og at det på lang sigt lægger pres på de offentlige finanser, er vel sådan rimelig entydigt. Det går jeg også ud fra at finansministeren vil medgive. Så den før-

ste del af det kan vi diskutere; den anden er vel historisk bevist.

Men det, der egentlig er mit spørgsmål, vedrører skattestoppet og den lange bane i den diskussion, og det er ikke, fordi jeg nødvendigvis har en forventning om, at finansministeren vil åbne for en diskussion om skattestoppet, men finansministeren må da medgive som beskrevet i vismandsrapporten, at skattestoppet gradvis udhuler de forbedringer af råderum og af holdbarhed, som vi blev enige om før sommeren. Er det ikke en korrekt gengivelse eller beskrivelse, vismændene har foretaget, altså at skattestoppet helt oplagt udhuler de forbedringer, vi i øvrigt har været fælles om?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg lige dele det op i to forskellige kasser, for al dårligdommen ved skattestoppet har jeg hørt om, lige siden vi indførte det. Det skulle man aldrig nogen sinde gennemføre Forårspakken skulle man heller ikke have gennemført. Men på trods af skattestop og forårspakke har vi altså fået nogle resultater, som er unikke med den højeste beskæftigelse nogen sinde, den reelt laveste ledighed nogen sinde i den tid, vi har opgjort statistikken på samme måde, og vi har den største gældsnedbringelse nogen sinde. Det på trods af alt det, som kloge folk egentlig sagde var muligt. Så på den korte bane vil jeg bare sige, at det er gået lige modsat det, som mange har gået og sagt – lige med undtagelse af os selv.

Så er der holdbarheden i det, vi har aftalt, og der vil jeg sige, at det er logikken i senere tilbagetrækning, der giver det solide. Det har for så vidt ikke noget at gøre med finanspolitikken, det har noget at gøre med, hvordan man rent fysisk sikrer, at folk er til rådighed for arbejdsmarkedet, altså på den ene måde at komme tidligt ind på arbejdsmarkedet og at blive længere.

Så man kan sige, at det er en rent matematisk øvelse i den model: Hvordan sikrer man, at arbejdsstyrken er til rådighed, og at den er stor nok? Og det er præcis det, vi sikrer med den senere tilbagetrækning. Det, vi har reserveret, er tiden til efterløn og alderspension i forhold til levetidens længde.

Så det er en balance, der uanset hvordan vi i øvrigt laver vores finanspolitik, numerisk er dækket ind, og det var hele øvelsens formål. Finanspolitikken er jo ikke lagt fast med den vel-færdsaftale.